

Lista cu statele semnatare ale Convenției de la Haga și a statelor cu care România are încheiate tratate sau acorduri privind recunoașterea reciprocă a actelor.

Lista statelor pentru care este necesară **supralegalizarea** (pe site-ul ministerului justiției – www.just.ro aceste state figurează cu mențiunea “exemplificativ”, ceea ce nu exclude posibilitatea ca vreun stat să fi fost omis din această enumerare):

- ALGERIA, ARABIA SAUDITĂ, AFGANISTAN, AFRICA CENTRALĂ, BRAZILIA, BOLIVIA, BAHREIN, BANGLADESH, BENIN, BOLIVIA, BURKINA FASO, BURUNDI, BUTAN, CHILE, CANADA, REPUBLICA POPULARĂ CHINEZĂ (CU EXCEPȚIA HONG KONG ȘI MACAO), COSTA RICA, CAMBOGIA, CAMERUN, CIAD, COASTA DE FILDEȘ, COMORE, CONGO, DJIBOUTI, EMIRATELE ARABE UNITE, EGIPT, ERITREEA, ETIOPIA, FILIPINE, GUATEMALA, GUINEEA, GABON, GAMBIA, GHANA, GUINEEA ECUATORIALĂ, GUINEEA BISSAU, GUYANA, HAITI, IORDANIA, INDONEZIA, IRAK, IRAN, JAMAICA, KUWEIT, KIRGHISTAN, KENYA, KIRIBATI, LIBAN, LAOS, LIBIA, MALAEZIA, MAROC, MADAGASCAR, MAURITANIA, MICRONEZIA MYANMAR, NICARAGUA, NIGERIA, NAURU, NEPAL, NIGER, OMAN, PAKISTAN, PARAGUAY, PALAU, PAPUA-NOUA-GUINEE, QATAR, RWANDA, SIRIA, SRI LANKA, SINGAPORE, SENEGAL, SIERRA LEONE, SOMALIA, SUDAN, THAILANDA, TURKMENISTAN, TADJIKISTAN, TANZANIA, TIMOR, TOGO, TUVALU, URUGUAY, UZBEKISTAN, UGANDA, VIETNAM, YEMEN, ZIMBABWUE, ZAMBIA.

Lista cuprinzând statele în care, pentru a-și produce efecte juridice, actele notariale întocmite în România trebuie să poarte **apostila** (secțiunile I și II pentru că ambele cuprind state semnatare ale Convenției de la Haga).

Secțiunea I- Statele membre al Conferinței de la Haga semnatare ale Convenției nr.12/5.10.1961

1. Africa de Sud
2. Republica Albania

3. Republica Argentina
4. Australia
5. Republica Austria
6. Republica Belarus
7. Regatul Belgiei
8. Bosnia - Herzegovina
9. Republica Bulgaria
10. Republica Cehă
11. Republica Populară Chineză – numai Hong Kong și Macao
12. Republica Cipru
13. Republica Coreea (Coreea de Sud)
14. Republica Croația
15. Regatul Danemarcei
16. Ecuador
17. Confederația Elvețiană
18. Republica Estonia
19. Republica Finlanda
20. Republica Franceză
21. Georgia
22. Republica Federală Germania
23. Republica Elenă (Grecia)
24. India
25. Republica Irlanda
27. Republica Islanda
28. Statul Israel
29. Republica Italiană
30. Japonia
31. Republica Letonia
32. Republica Lituania
33. Marele Ducat al Luxemburgului
34. Republica Macedonia
35. Republica Malta
36. Statele Unite Mexicane

- 37.Principatul Monaco
- 38.Republica Muntenegru
- 39.Regatul Norvegiei
- 40.Noua Zeelandă
- 41.Olanda
- 42.Republica Panama
- Peru
- 43.Republica Polonă
- 44.Republica Portugheză
- 45.România
- 46.Federația Rusă
47. Republica Serbia
- 48.Republica Slovacia
49. Republica Slovenia
- 50.Spania
- 51.Regatul Suediei
- 52.Republica Surinam
- 53.Republica Turcia
- 54.Regatul Unit al Marii Britanii si Irlandei de Nord
- 55.Statele Unite ale Americii
- 56.Ucraina
- 57.Republica Ungară
- 58.Republica Venezuela

Secțiunea II- Statele nemembre ale Conferinței de la Haga **semnatore**
ale Convenției nr.12/5.10.1961

- 59.Principatul Andorra

60. Antigua și Barbuda
61. Republica Armenia
62. Republica Azerbaidjan
63. Bahamas
64. Statul Barbados
65. Statul Belize
66. Republica Botswana
67. Brunei Darussalam
68. Republica Capului Verde
69. Republica Columbia
70. Insulele Cook
71. Dominica
72. Republica Dominicană
73. Republica El Salvador
74. Republica Fiji
75. Grenada
76. Honduras
77. Kazakhstan
78. Regatul Lesotho
79. Republica Liberia
80. Principatul Liechtenstein
81. Republica Malawi
82. Republica Insulelor Marshall
83. Statul Mauritius
84. Republica Moldova
85. Mongolia
86. Republica Namibia

- 87.Niue
- 88.Saint Kitts și Nevis
- 89.Saints Vincent și Grenadines
- 90.Samoa
- 91.Republica San Marino
- 92.Santa Lucia
- 93.Sao Tome și Principe
- 94.Republica Seychelles
- 95.Regatul Swaziland
- 96.Tonga
- 97.Republica Trinidad și Tobago
- 98.Vanuatu

LISTA STATELOR CU CARE ROMÂNIA A ÎNCHEIAT TRATATE SAU CONVENȚII BILATERALE DE ASISTENȚĂ JURIDICĂ ÎN MATERIE CIVILĂ CARE PREVĂD SCUTIREA DE SUPRALEGALIZARE

1.Albania - Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Albania privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 463/1960, publicat în B. Of. nr. 4 din 18 ianuarie 1961

Articolul 13 - *Valabilitatea actelor*

1. Actele care au fost întocmite sau certificate de un organ de stat sau de către o persoană oficială pe teritoriul uneia din Părțile Contractante, în limitele competenței lor, în forma stabilită de lege și prevăzute cu sigiliul oficial, sunt valabile pe teritoriul celeilalte Părți Contractante fără vreo altă certificare. Aceasta se referă de asemenea și la semnăturile care sunt legalizate conform prevederilor legale ale uneia din Părțile Contractante.

2. Actele care pe teritoriul unei Părți Contractante se consideră ca fiind acte oficiale, sunt socotite și pe teritoriul celeilalte Părți Contractante ca având forța probatorie a actelor oficiale.

2. Austria- Convenție între Republica Socialistă România și Republica Austria cu privire la asistența juridică în materia dreptului civil și de familie și la valabilitatea și transmiterea actelor și Protocolul anexă la convenție, Ratificate prin Decretul nr. 1179/1968, publicat în B. Of. nr. 4 din 9 ianuarie 1969

CAPITOLUL V - Valabilitatea și transmiterea actelor

Articolul 25

1. Actele eliberate de o instanță judecătorească sau de o autoritate administrativă a unui stat contractant în limitele competenței sale și prevăzute cu semnătură oficială și cu sigiliu oficial vor avea și în fața instanțelor judecătorești și a autorităților administrative ale celuilalt stat contractant puterea probatorie a actelor oficiale. Această prevedere este valabilă și pentru celelalte acte cărora, potrivit dispozițiilor legale ale statului contractant pe teritoriul căruia au fost eliberate, le este atribuită puterea probatorie a actelor oficiale.

2. Această putere probatorie o va avea și legalizarea semnăturii pe un act sub semnătură privată, făcută de o instanță judecătorească sau de către o autoritate administrativă a unuia dintre statele contractante ori de un notar public austriac.

Articolul 26

Actele prevăzute la articolul 25 punctul 1 și legalizarea prevăzută la articolul 25 punctul 2 nu au nevoie de nici o altă certificare pentru a fi folosite în fața instanțelor judecătorești și a autorităților administrative ale celuilalt stat contractant.

3. Belgia – Convenție între Republica Socialistă România și Regatul Belgiei privind asistența juridică în materie civilă și comercială, ratificată prin Decretul nr. 368/1976, publicat în B.Of. nr. 93 din 4 noiembrie 1976.

CAPITOLUL III - Scutirea de legalizare

Articolul 14

Documentele care emană de la autoritățile judiciare ale unuia dintre cele două state și care poartă sigiliul acestora, precum și documentele cărora le atestă certitudinea datei, realitatea semnăturii sau conformitatea cu originalul, sunt scutite de orice legalizare atunci când trebuie să fie folosite pe teritoriul celuilalt stat.

***Deși există tratat, în practică se solicită apostila.**

Țările fostei Republici Populare Federative Iugoslavia:

4. Bosnia și Hertegovina – prin declarație de succesiune

Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, ratificat prin Decretul nr. 24/1961, publicat în B.Of. nr. 6 din 6 februarie 1961

CAPITOLUL V

Actele

Articolul 47

1. Actele publice care au fost întocmite sau eliberate de către un organ sau o persoană oficială a unei Părți Contractante, în limitele competenței lor, vor fi prevăzute cu sigiliul oficial și semnătura, pot fi folosite în fața

organelor celeilalte Părți Contractante fără vreo altă certificare sau legalizare. Această prevedere se aplică și actelor private care au fost legalizate de organele sau persoanele oficiale competente.

2. Prevederile punctului 1 sunt aplicabile și în ce privește copiile actelor publice sau private care au fost certificate de organele sau persoanele oficiale competente.

Articolul 48

Actele publice eliberate de organele și persoanele oficiale competente ale unei Părți Contractante au pe teritoriul celeilalte Părți Contractante aceeași forță probatorie ca și actele eliberate de organele și persoanele oficiale proprii.

5. Croația

Hotărârea nr. 951 din 15 iunie 2004 pentru aprobarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind succesiunea la acordurile încheiate între România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, semnat la București la 5 martie 2004, și a Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovenia privind inventarierea cadrului juridic bilateral, semnat la București la 5 aprilie 2004

Art. 1-Se aprobă Protocolul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind succesiunea la acordurile încheiate între România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, semnat la București la 5 martie 2004.

ANEXĂ:

2.Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, Belgrad, 18 octombrie 1960 ratificat prin Decretul nr.24/1961 art.47 și 48 citate mai sus

6. Serbia

Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, Belgrad, 18 octombrie 1960 ratificat prin Decretul nr.24/1961 art.47 și 48, citate mai sus.

7. Slovenia

Hotărâre nr. 951 din 15 iunie 2004 pentru aprobarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind succesiunea la acordurile încheiate între România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, semnat la București la 5 martie 2004, și a Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovenia privind inventarierea cadrului juridic bilateral, semnat la București la 5 aprilie 2004

Art. 2

Se aprobă Protocolul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovenia privind inventarierea cadrului juridic bilateral, semnat la București la 5 aprilie 2004.

Art. 1

Părțile contractante confirmă că acordurile enumerate în anexa nr. 1 la prezentul protocol continuă să fie în vigoare în relațiile dintre România și Republica Slovenia.

ANEXA Nr. 1:

1.Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, Belgrad, 18 octombrie 1960, ratificat prin Decretul nr.24/1961 art.47 și 48, citate mai sus.

8. Macedonia - Legea nr. 356/2004 pentru ratificarea Convenției dintre România și Republica Macedonia privind asistența juridică în materie civilă, semnată la București la 12 noiembrie 2003, Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 839 din 13 septembrie 2004

ARTICOLUL 21

Valabilitatea actelor

1. Actele în formă legală, întocmite sau certificate de o instanță sau de altă autoritate competentă a uneia dintre părțile contractante, care poartă semnătura și sigiliul acesteia, nu trebuie să poarte o altă semnătură și certificare pentru a fi utilizate pe teritoriul celeilalte părți contractante.

2. Dispozițiile paragrafului 1 se referă și la extrasele și copiile de pe actele certificate de o instanță sau de o altă autoritate competentă.

3. Actele oficiale întocmite pe teritoriul uneia dintre părțile contractante au pe teritoriul celeilalte părți contractante aceeași forță probantă ca și actele de același fel ale acestei părți.

4. Orice persoană sau autoritate interesată a uneia dintre părțile contractante poate solicita, în caz de dubiu, verificarea autenticității actului de către autoritatea celeilalte părți contractante.

9. Republica Muntenegru - prin declarație de succesiune

Tratat între Republica Socialistă Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, ratificat prin Decretul nr. 24/1961, publicat în Buletinul Oficial nr. 6/1961
(a se vedea: Bosnia și Herțegovina)

***În cazurile prevăzute mai sus nu este necesară supralegalizarea sau apostilarea pentru ca actele încheiate în oricare dintre țările**

enumerare (care au intrat în componența fostei RSF Iugoslavia) să fie valabile în România.

10. Bulgaria- Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Bulgaria privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 109/1959, publicat în B. Of. nr. 11 din 31 martie 1960

Articolul 13 - *Valabilitatea actelor*

1. Actele care au fost întocmite sau certificate de un organ de stat sau de către o persoană oficială pe teritoriul uneia din Părțile Contractante, în limitele competenței lor, în forma stabilită de lege și prevăzute cu sigiliul oficial, sunt valabile pe teritoriul celeilalte Părți Contractante fără vreo altă certificare. Aceasta este valabil și pentru semnăturile care sunt legalizate conform prevederilor legale ale uneia din Părțile Contractante.

2. Actele care pe teritoriul unei Părți Contractante se consideră ca fiind acte oficiale, sunt socotite și pe teritoriul celeilalte Părți Contractante ca având forța probatorie a actelor oficiale.

***Deși există tratat, în practică se solicită apostila.**

Țările fostei Republici Socialiste Cehoslovacia

11. Republica Cehă - Legea nr. 44/1995 pentru ratificarea Tratatului dintre România și Republica Cehă privind asistența judiciară în materie civilă, semnat la București la 11 iulie 1994 publicată în Monitorul Oficial al României nr. 106 din 31 mai 1995

CAPITOLUL III- Acte oficiale-

Articolul 23- Valabilitatea actelor- 1. Actele care emană de la autoritățile competente ale uneia dintre părțile contractante, precum și actele sub semnătură privată cărora acestea le dau dată certă și le atestă autenticitatea semnăturii, sunt valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă legalizare. Această dispoziție se aplică și cu privire la extrasele și copiile de pe acte.

2. Actele menționate la paragraful 1 au pe teritoriul celeilalte părți contractante, aceeași forță probantă ca și actele de același fel ale acestei din urmă părți contractante.

12. Republica Slovacă

Legea nr. 30 din 3 aprilie 2000 pentru ratificarea Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace privind valabilitatea tratatelor, acordurilor, convențiilor și a altor înțelegeri încheiate de România cu Cehoslovacia, semnat la Bratislava la 16 aprilie 1999

Articol unic

Se ratifică Protocolul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace privind valabilitatea tratatelor, acordurilor, convențiilor și a altor înțelegeri încheiate de România cu Cehoslovacia, semnat la Bratislava la 16 aprilie 1999.

Art. 1

Tratatele, acordurile, convențiile și înțelegerile bilaterale menționate în anexa nr. 1 la prezentul protocol sunt și rămân în vigoare în relațiile dintre România și Republica Slovacă.

Art. 2

Tratatele, acordurile, convențiile și înțelegerile bilaterale menționate în anexa nr. 2 la prezentul protocol își încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a acestuia.

Operațiunile nefinalizate privind lichidarea unor creanțe și aranjamente reciproce, precum și alte activități decurgând din vreunul dintre aceste acorduri vor fi derulate conform modalităților prevăzute de acordul în cauză.

Art. 3

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul protocol.

Tratat între Republica Populară Română și Republica Cehoslovacă privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale (Praga, 25 octombrie 1958) ratificat prin Decretul nr.506/1958 B.Of nr.6/18.02.1958, art. 13

Articolul 13

Valabilitatea actelor

1. Actele care au fost întocmite sau certificate de un organ de stat sau de către o persoană oficială pe teritoriul uneia din Partile Contractante, în limitele competenței lor, în forma stabilită de legile în vigoare și prevăzute cu sigiliul oficial, sînt recunoscute ca valabile pe teritoriul celeilalte Parti Contractante fără vreo altă certificare.

Aceasta este valabil și pentru semnăturile care sînt legalizate conform prevederilor legale ale uneia din Partile Contractante.

2. Actele care pe teritoriul unei Parti Contractante se considera ca fiind acte oficiale au forță probatorie a actelor oficiale și pe teritoriul celeilalte Parti Contractante.

13. Republica Moldova – Tratat între România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă și penală Ratificat prin Legea nr. 177/1997 publicată în M.Of. nr. 310 din 13 noiembrie 1997

CAPITOLUL II - Acte oficiale

Articolul 22 - Valabilitatea actelor

1. Actele care emană de la autoritățile competente sau de la alte instituții ale uneia dintre părțile contractante, precum și actele sub semnătură privată, cărora acestea le dau dată certă și le atestă autenticitatea semnăturii, sunt valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă legalizare. Această dispoziție se aplică și cu privire la extrasele și la copiile de pe aceste acte.

2. Actele menționate la paragraful 1 au, pe teritoriul celeilalte părți contractante, aceeași forță probantă ca și actele de același fel ale acestei din urmă părți contractante.

14. Republica Mongolia – Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Mongolă cu privire la asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 415/1973, publicat în B.Of. nr. 116 din 31 iulie 1973

Valabilitatea actelor

Articolul 17

1. Actele eliberate de o instituție judiciară sau de o autoritate administrativă a unei părți contractante, în limitele competenței sale și în forma stabilită de legile în vigoare, la data emiterii lor, prevăzute cu semnătura oficială și cu sigiliu oficial, vor avea, și în fața instituțiilor judiciare și a autorităților administrative ale celeilalte părți contractante, puterea probatorie a actelor oficiale.

Această prevedere este valabilă și pentru alte acte cărora, potrivit dispozițiilor legale ale părții contractante pe teritoriul căreia au fost eliberate, le este atribuită puterea probatorie a actelor oficiale.

2. Aceeași putere probatorie o va avea și legalizarea semnăturii pe un act sub semnătură privată făcută de către o autoritate administrativă a uneia dintre părțile contractante.

Articolul 18

Pentru actele prevăzute în articolul 17 punctul 1 și pentru legalizarea prevăzută în articolul 17 punctul 2 nu este necesară **nici o altă certificare** pentru a fi folosite în fața instituțiilor judiciare și a autorităților administrative ale celeilalte părți contractante.

15. Polonia- Legea nr. 33/2000 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 65/1999 pentru ratificarea Tratatului dintre România și Republica Polonă privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, încheiat la București la 15 mai 1999, publicată în M.Of. nr. 158 din 17 aprilie 2000

Articolul 6

Valabilitatea actelor

1. Actele care emană de la instanțele judecătorești sau de la alte autorități competente ale uneia dintre părțile contractante, prevăzute cu sigiliul oficial și cu semnătura persoanei îndreptățite, pot fi folosite pe teritoriul celeilalte părți contractante fără a fi nevoie de legalizare. Această dispoziție se aplică, de asemenea, copiilor legalizate, extraselor și traducerilor unor astfel de acte.

2. Actele întocmite pe teritoriul unei părți contractante de către persoane fizice a căror semnătură a fost autentificată pot fi folosite pe teritoriul celeilalte părți contractante fără a fi necesară legalizarea lor.

3. Actele menționate la paragrafele 1 și 2 au, pe teritoriul celeilalte părți contractante, aceeași forță probantă ca și actele de același fel ale acestei din urmă părți contractante.

16. Federația Rusă- Tratat între Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste privind acordarea asistenței juridice în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 334/1958, publicat în B.Of. nr. 30 din 4 august 1958

Articolul 12

Valabilitatea actelor

1. Actele care au fost întocmite sau certificate de instituțiile judiciare sau de către o persoană oficială (traducător oficial, expert etc) pe teritoriul uneia din Părțile Contractante, în limitele competenței lor, în forma stabilită de legile în vigoare și prevăzute cu sigiliul oficial, sunt valabile pe teritoriul celeilalte Părți Contractante fără vreo altă certificare.

2. Actele care pe teritoriul unei Părți Contractante se consideră ca fiind acte oficiale, sunt socotite și pe teritoriul celeilalte Părți Contractante ca având forță probatorie a actelor oficiale.

17. Ucraina- Tratatul dintre România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, semnat la București la 30 ianuarie 2002, ratificat prin legea nr.3/2005 (publicată în M.OF.nr.183 din 3 martie 2005) care a intrat în vigoare la data de 30 octombrie 2006 în baza Ordinului ministrului afacerilor externe nr.1936 din 29 noiembrie 2006 privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale.

art. 13 Valabilitatea documentelor

1. Documentele care au fost întocmite sau certificate de instituțiile judiciare ale uneia dintre părțile contractante, prevăzute cu sigiliul și semnătura persoanei competente, au valabilitate pe teritoriul celeilalte părți contractante fără nici o altă legalizare. Aceasta se referă, de asemenea, la copiile și traducерile care sunt legalizate de instituțiile competente.

2. Actele care pe teritoriul unei părți contractante se consideră ca fiind acte oficiale sunt socotite și pe teritoriul celeilalte părți contractante ca având forța probatorie a actelor oficiale.

18. Ungaria – Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 505/1958, publicat în B.Of. nr. 2 din 17 ianuarie 1959

Articolul 13

Valabilitatea actelor

1. Actele care au fost întocmite sau certificate de un organ de stat sau de către o persoană oficială pe teritoriul uneia din Părțile Contractante, în limitele competenței lor, în forma stabilită de legile în vigoare și prevăzute cu sigiliul oficial, sunt valabile pe teritoriul celeilalte Părți Contractante fără vreo altă certificare. Aceasta este valabil și pentru semnăturile care sunt legalizate conform prevederilor legale ale uneia din Părțile Contractante.

2. Actele care pe teritoriul unei Părți Contractante se consideră ca fiind acte oficiale, sunt socotite și pe teritoriul celeilalte Părți Contractante ca având forță probatorie a actelor oficiale.

19. Cuba – Convenție între Republica Socialistă România și Republica Cuba privind asistența juridică în materie civilă, familială și penală, ratificată prin Decretul nr. 67/1981, publicată în B.Of. nr. 19 din 27 martie 1981

Articolul 5- Actele întocmite sau certificate pe teritoriul unei părți contractante de către un organ de stat al acesteia sau de către o persoană autorizată în acest scop, în limitele competenței lor în forma stabilită de lege și prevăzute cu sigiliul oficial, sunt valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă certificare. De asemenea, sunt valabile semnăturile legalizate în conformitate cu legile părții contractante pe teritoriul căreia se întocmește documentul.

***Instrucțiunile ministrului administrației și internelor nr. 82 din 29 martie 2010 privind organizarea și desfășurarea activității de eliberare a apostilei pentru actele oficiale administrative indică acest stat (în anexa 2) între cele care nu au semnat Convenția de la Haga.**

20. Coreea de Nord - Acord între Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană cu privire la asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 305/1972, publicat în B. Of. nr. 87 din 7 august 1972

Articolul 10 - Certificarea și recunoașterea actelor

1. Actele care au fost întocmite sau certificate de instanțele judecătorești sau de alte instituții competente ale uneia dintre Părțile Contractante, semnate și prevăzute cu sigiliul oficial, sunt valabile în fața instanțelor judecătorești și a altor instituții ale celeilalte Părți Contractante, fără vreo altă legalizare, ele având forța probantă a actelor oficiale.

2. Prevederea punctului 1 din prezentul articol se aplică și copiilor actelor, certificate de instituțiile sus-menționate.

21. China - Tratatul de asistență juridică în materie civilă și penală dintre România și Republica Populară Chineză, semnat la Beijing la 16 ianuarie 1991, ratificat prin Legea nr. 12/1992, publicată în M.Of. nr. 32 din 3 martie 1992.

Articolul 34- Scutirea de legalizare- Documentele întocmite sau certificate de tribunale ori alte instituții competente ale uneia dintre părțile contractante, pentru a fi folosite în fața tribunalelor și altor instituții competente ale celeilalte părți contractante, nu vor fi supuse cerinței legalizării, dacă acestea sînt prevăzute cu sigiliul oficial.

În ceea ce privește Republica Populară Chineză, deși există tratatul bilateral care prevede scutirea de orice formalitate, acest stat solicită supralegalizarea actelor din România. Excepție fac provinciile Hong-Kong și Macao ale căror acte trebuie să poarte apostila.

22. Franța – Convenție între Republica Socialistă România și Republica Franceză privind asistența juridică în materie civilă și comercială ratificată prin Decretul nr. 77/1975, publicat în B.Of. nr. 79 din 22 iulie 1975

CAPITOLUL III- Forța probantă a actelor și scutirea de legalizare

Articolul 9

Actele notariale și actele cărora legea le conferă valoare de acte autentice, întocmite pe teritoriul unuia dintre cele două state, au, pe teritoriul celuilalt stat, aceeași forță probantă ca și actele corespunzătoare întocmite pe teritoriul acestui stat.

Articolul 10

Înscrisurile care emană de la autoritățile judiciare sau la alte autorități competente ale unuia dintre state, precum și înscrisurile cărora acestea le dau dată certă, le atestă autenticitatea semnăturii sau conformitatea cu originalul, nu au nevoie de nici o legalizare pentru a fi folosite pe teritoriul celuilalt stat.

PRECIZĂRI FINALE

Lista statelor cu care România a încheiat Convenții, tratate sau acorduri privind asistența juridică în materie civilă se interpretează prin raportare la lista statelor semnatare ale Convenției de la Haga privind apostila, astfel:

- de regulă, nu este necesară nici supralegalizarea, nici aplicarea apostilei pentru ca actul notarial întocmit în România să producă efecte în oricare din statele cuprinse în LISTA STATELOR CU CARE ROMÂNIA A ÎNCHEIAT **TRATATE SAU CONVENȚII BILATERALE DE ASISTENȚĂ JURIDICĂ ÎN MATERIE CIVILĂ** CARE PREVĂD SCUTIREA DE SUPRALEGALIZARE;
- cu toate acestea, dacă părțile din act insistă, se poate **aplica apostila** pe actele ce urmează a fi folosite în: Albania, Austria, Belgia, Bulgaria, republicile ce au intrat în componența fostei RSF Iugoslavia (Bosnia, Herțegovina, Croația, Serbia, Slovenia, Macedonia, Muntenegru), Cehia și Slovacia, Hong-Kong și Macao, Franța, Republica Moldova, Mongolia, Polonia, Ungaria, Turcia. De asemenea, se aplică apostila pe actele ce urmează a se folosi în: Italia, Grecia și Marea Britanie Tunisia (tratatele încheiate de România cu aceste din urmă state, nereferindu-se la valabilitatea actelor unei părți pe teritoriul celeilalte);

- de asemenea, dacă părțile o solicită, se poate aplica **supralegalizarea** pe actele ce urmează să producă efecte în China (cu excepția provinciilor Hong-Kong și Macao), Coreea de Nord și Cuba. De asemenea, se pot supralegaliza actele notariale întocmite în România care urmează să-și producă efecte în : Siria, Maroc, Egipt, Tunisia (tratatele încheiate de România cu aceste din urmă state, nereferindu-se la valabilitatea actelor unei părți pe teritoriul celeilalte);
- **listele cuprinse în anexa 8 au fost actualizate la data de 23 noiembrie 2010; pentru actualizarea statelor semnatare ale Convenției de la Haga se va consulta site-ul Conferinței de la Haga de drept internațional privat: www.hcch.net.**